

Knutsgillet's Chrönika 2008-2009

Högt värderade och ärade broder Ålderman, majestäter, stolsbröder, välfrejdade rådsmedlemmar, fredlige bröder och dygdädra systrar, och inte minst månghövdade åldermän och gäster från systergillen:

Oomtvistligen ombedd
och hyfsat beredd
att göra en resa genom Gillesåret
skall jag söka hålla mig På Spåret!

*Allt tager sin början med den flotta
Adeldrickningen årgång 2008.*
Seden bjuder att ingressen
skall bidra' till att stilla stressen.

I sommarskrudat kyrkorum församlade
var vi alla om inte förr, samlade.
Skråherren talte vid altarrunden
Knutsbönen avslutade den vackra stunden

Mången jubilar skulle här behängas
och med Knutsenlig ära högtidligen fågnas.
Vår Ålderman Peter
kom i lite kalamiteter
50-årsjubilar
som själv han var.

Man kan ju ej honom klandra
Skulle han giva med ena handen å
tacka sig själv med den andra?
Nå, förste Stolsbror lät hänga på symbolen
ett stycke ovanför Åldermannabålen
och Ålderman tittade road på!

Så följde parentation.
En allvarsstund
i minnenas lund,
en stämningsfull tradition.

Broder som Syster är nog van
att vi sedan far i karavan
från plats till plats i samlad tropp
under Adeldrickningens 12-timmars förlopp

Kyrkkaffet dracks
och strax
vi for till Glimmingehus!

I regnruskljus!

Urblåsta vi lyssnade till inblåsning i lur
det skedde mitt i en skur
Fru landshövding fick hjälp med paraply
för att rädda klänning, frisyr och hy

Så gick det på borggården ett stilla sus!
Tänk, att än en gång få träda in i detta hus!
Måhända glimmar här som bäst
när Härolden vår kallar oss till fest!

Fram ledsagades under traditionens former
några tänkbara kvinnor och män
som visade sig passa Gillets normer
å välkomnades som syster, broder och vän

*Landshövdingen Thunhammar
hösta vinsten i Gillet kammar!*

Lång - reslig nättopp.
Redo beträda vår högsta topp.
Som vår beskyddare hög
endast en hövding dög.

Han tog emot sina insignier
och tänkte nog: Gu' välsigne er!
Och vi i Gillet gladdes alla
om än på knä vi inte falla!

Medan vi i Gislöfs stjärna intog den goda drinken
som gav oss alla den hägrande vinken
att snart det skulle vankas spis,
så förbereddes en surpris.

Nog vet ni att vi har ett Skrå
men ingen kanon.
Dock var där stolsbröder två
som saluterade med kanon

Visst var den i miniatyr
men ej helt lätt att få styr
på hur man med sådan ger fyr

Så plötsligt genljöd ett herrans väsen
så högt, så ljudligt att även en kräsen
militär i mässdräkt
blev helt förskräckt!

Med kanonskott förärad
lätt förfärad
saluterades Peter den store
som om han vore
just den han var, där:
Vår Älderman, så kär!

Sen dansades det till och med
en eller två fyror Skåne
så som se'n länge är vår sed.
Vi saknade bara en fullmogen måne

Det var ej helt utan planeringsbok
som ett insomnat Knutsgille fick besök.
Jag tänker på Tallin dit Knutssyskon for.
De reste den nionde måna'n i fjor

Intresset gällde kanske inte est-etiken
men väl Knuts-estetiken
Det var nog inte många som då visste
att kyrkan som besöktes hette Niguliste.

Men där fanns klenoder av utsökt slag
som gömts, men kom fram en dag.
De tillhörde Gillet vars låga har släckts
men nu har åtminstone minnena väckts.

På *Seglarpaviljongen* i oktober
åt och drack vi gott.
Där föll det på min lott
att tala om min moders fader,
en Fridolin i poeters rader
som skickligt hanterat rytmiken,
symbolerna och rimen i lyriken.

För er som inte var där:
Gör er i år besvär
och boka in *Gillet med gås!*
Bättre höstfest ej fås!

Gåsatalet hölls av en gammal hövdingssman
en som verkligen kunde berätta han.
Ni har säkert hört talas om 88-öresrevyn!
Men, känner ni till 88-öresmenyn?

f Landshövdingen Einar Larsson,
en gång en redig skvadronassistent till karl som
relaterade en historia långt bak i tiden
länge sedan i det militära förliden

Ryktbare eller åtminstone då ryktkunnige Larsson lyckades
byta 88-öres middagsmat mot gås.
Flygfärdiga sådana togs från Ljungbyhed
och smaksatta med den goaste sås

gled gässen i 350 strupar ned,
varpå Äpplakakan med stulna äpplen smyckades
Regnigt, daggigt, vinden tjyvsnål
så var vädret på vårt andliga decembermål.
Kyrkan i Hörup med *traditionsmärkt Julbön*
gav oss vädertrotsiga själslig lön

Vi tystnade
och lyssnade
på Johan Wierup.
Jo, han sa' :”Vi ger upp
våra löften alltför lätt”.
Undrar om han inte hade rätt?

Han höll ett julflammande tal
som fick en att känna sig lite skral.
Han vågade
och frågade
om “*Fred och endräkt*” levdes
och inte bara i ord invävdes?

Vi lyssnade se'n förnöjt
till sång, till luta och flöjt,
jag minns Emilie Roos och Dohyo Sol
även om det var i fjol

Vår Syster Kristina sjöng så nått
så vackert - måhända en Sonett?
Musik från medeltida “FANTASIA”
förväntningarna helt infria´

Och Gustav Nordqvists Jul,
Ja, “Jul, jul, strålande jul”
avslutade stämningsfullt
och stämmofullt

Sen dracks det kaffe och glögg
i pappersmögg
allt inramat av julsångstoner.
Det är härligt med traditioner!

Det bjöds även ut lotter
med vinster av olika sorter.
Bössorna fylldes som ett skott
flera tusen av rikets daler.
Däribland en och annan vinnande lott.
Bland tavlor och vin vinnarnas val är

Mäklarbroder Christer
visst är
en tiggare av mått
som så många tavlor fått

till skänks, till Gillets fromma
Det, må vara värt en blomma

(Representation i CPH jan 2009)

Högst densamme,
alltså Knutsbroder Lamme
hade utsetts att representera
och med sin lekamen glorifiera
vårt Tumathorpska Gille
i lanndet med "en lille"

Vad det *Kongelige Kjøbenhavnske Skydeselskabs*
og Dansk Broderskabs möte
höll i sitt månghundraåriga sköte
fick vår förste Stolsbroder erfara.
Sådana stunder är rara.

För vår Broder bar det hemåt på kvällen
till ett av de bättre hotellen
efter att ha träffat mer än en ambassadör
och blivit hemkörd av chaufför

Hotellportiern gjorde honnör
som man kun för potentater gör.
Han hälsade: "Go aften, Ers Excellens!"
Broder Lamme var med tituleringen helt överens

Han gladdes åt denna hälsnings elegans
och att betitlas "par preference"!
Måske var han en Ålderman in spe?
Men, hur visste då portieren de´?

(Bytet på åldermannaposten den 28 mars 2009)

Alltnog, i mars gällde det bytet på tronen,
det hördes på tonen.
Dags för en scengardin
med ett stänk av sordin...

Ålderman emeritus, vår broder Carl
föredrog historia och tradition i vårt gille
och ansåg, ja han ville
att det nu även kunde göras offentligen
att det nog egentligen
bara fanns en Åldermannakandidat, en karl!

Lamme blev föreslagen
Lamme var av stunden tagen.
Ut ur lokalen han klev.
En häftigt animerad diskussion, uteblev

Ty tonen som ljöd var unison

beslutet togs med acklamation

Vi var då högtidligen framme
vid uppgraderingen!
Och harangeringen!
Fram trädde Broder Lamme.

Efter Curt, Carl och Peter
i åldermännens kronologiska skara,
vår nye Ålderman heter
Stefan, som följande förklara':

“Jag vill värna om vår tradition.
och också slå an en modern ton,
stödja både gammal som ung.
Den uppgiften känns ej tung”

“Ingen mössa
men väl en bössa
skall skaffas för böter
för den som stöter
sig med den vanda konventionen
men, allt ska ske i den vänskapliga tonen”

Så summerade Åldermannen:
“Jag verkar för ett nätverk med mottot:
Håll alltid vänskapshanden utsträckt
och lev i fred, glädje och endräkt!”

Gillesledamöterna uttalade som en man
som bara Systrarna och Bröderna kan:
“Till lycke, Broder Ålderman!”

Det hade passat med stötar i trumpeter
när det gavs presenter med något kärt i
till avgående Ålderman Peter
och hans Åldfru Gertie
som till nypåstigen Åldfru Eva
gav små råd hur att Gillet tjäna.

Och Broder Peter,
Om du då så pensionerats
och honorerats
så fanns du i rådet kvar
som Åldermannasynodens far.

Vår eminente Rusthållare, som väl suttit i konselj
och som på flera variabler tenterat
han lät sig helt ogenerat
stifta vin med “3 1/2 butelj
per person!” - hade han räknat ut.

Undrar vad han hade tyckt, S:te Knut?

Om än goda råd kan vara dyra
återställdes snabbt Rustmästarens
dvs den tillfällige Törstfrestarens
kontaminnsammanblandningsyra!

8 mars slogs *Katten ur tunnan*
och här gick det undan.
Kattadrottningen Madeleine
slog första slaget mot kattaburen.
Katten log och hade turen
att drottningen var så vän.

Rasmus slog med kraft ett slag
och sedan hände det som i ett slag
att katten föll mot golvet tung.
Se där, vi fick en kattakung!

Efter bågskytteträning på Grosshögs ängar
var det hög tid
för kvällens högtid:
Assars tapto, som för avslut sig ägnar

Tygmästare Tor var där
och talte med glimt och pregnans
om vården i ambulans
som den var och som den är

Papegoyskjutningen i Simrishamn
den kom ej på skam.
Vi möttes som syskon i rådhusporten
till en parad som sällan skådas på orten.
Många syntes särskilt kolla
på en och annan märkelig skrälla

Till musik med bleck
vi tågade genom staden.
Det kändes precis som vaktparaden.
Efter några minuter var vi väck

Kung och drottning skulle krönas
och rikligen belönas.
Sten och Carna pricka' gojans kropp
två gånger var och var därmed i topp!

Chrönikan når nu sitt slut
vid årets Adeldrickning med S:t Knut
Vi är nu on line i realtid
dags då att något annat tar vid.

Så, Broder Alderman!

Om jag nu Er
i fred och endræktighet ber
tror jag att ni kan
skicka mig inte - orden
men väl dessa orden:

-”Ja, broder Chrönikör,
Långa tal stör!
Nu har du gjort ditt!
Gå och sitt!”

En sådan uppmaning
tar jag som förmaning
och sällar mig till kön i kören
som är trött på Chrönikören

/Hans Barenthein